

[Krag.]

Ministers Fortolkning af § 17 i den gældende Arbejdsløshedslov sige, at jeg jo nok ved, at man stiller den tarifmæssige Timebetaling i Forgrunden og den paa Egnen gængse Pris bagved; men dette er hverken Lovens Bogstavindhold eller Aanden i denne Bestemmelse. I Bestemmelsen *sidestilles* Tarifbetalingen med den paa Egnen gængse Pris, og Vilkaaret for at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse er, at man ikke har afvist Arbejde, for hvilket et saadant Vederlag blev tilbudt. Altsaa, den, der er Medlem af Organisationen, maa naturligvis bøje sig for Tariffen, medens den, der ikke er Medlem, aldeles ikke har dette Hensyn at tage, for ham maa alene den paa Egnen gængse Pris for tilsvarende Arbejde være det bestemmende, baade hvad Tilbud angaar, og hvad Adkomsten til at afvise uden at tabe Understøttelsesretten angaar.

Endelig vil jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Bemærkninger om, hvad et Blad har skrevet om en Venstremand, som tillige er Landstingsmand, sige — det ærede Medlem gav jo en saa tydelig Anvisning, at der ikke kan herske nogen Tvivl om, hvem den vedkommende er —, at den Mand, der her angribes, har bragt Hjælp til mangfoldige hjemløse og arbejdsløse og af sin egen Lomme betalt det, denne Hjælp har kostet. Han har ikke nogen Sinde ladet sig bestemme af selviske Hensyn. Jeg vil hævde, at hans sociale Indstilling, hans Offervillighed overfor nødstedte staar Maal med en hvilken som helst Socialdemokrats. Men jeg vil tilføje, som jeg har sagt før her paa denne Plads, at det er lettere at hente Hjælp til den nødstedte af en offentlig Kasse, end det er at hente den i sin egen Lomme. Det sidste: at have en aaben Haand, naar man ikke har andetsteds at tage, at have et varmt Hjerte, naar man selv skal bringe Ofret, det er Udtryk for noget ganske andet og noget meget værdifuldere end det Hjertelag, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen udfolder, naar han staar her og kræver øget Støtte gennem offentlige Kasser. I det Tilfælde, der her har været Tale om, maa der selvfølgelig være taget Sigte paa en Person, for hvem den vedkommende i Virkeligheden ikke har haft nogen Brug, men som han dog har villet hjælpe ved at give han hans Underhold, og det er da klart, at naar dette Underhold gives, og der er Lejlighed til at udføre et eller andet Arbejde paa den paagældende Gaard, skal vedkommende ikke have Adkomst til at afslaa at udføre saadant Arbejde, thi det er ikke blot Tarifferne,

man skal have Respekt for, men man skal ogsaa have Respekt for en vis Selvhjælpvillie, som ikke helt maa sættes til Side, selv om der kun er Tale om Tilvejebringelse af det fornødne til Legemets Opretholdelse i en vanskelig Tid.

Formanden: Spørgsmaalet om den paagældende er nu drøftet tilstrækkeligt, nu maa vi fortsætte med Behandlingen af selve Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg skal kun sige til den højtærede Socialminister, at jeg er enig med Ministeren i, at det er ikke ham, men andre, som har ønsket en almindelig Revision af Arbejdsløshedsloven og faktisk Iværksættelse af Krisekasser knyttet til de midlertidige Love. Deri har Ministeren ganske Ret. Jeg vil gerne have Lov til at tilføje, at jeg tror vedvarende, at det vil være rigtigt at faa en Arbejdsløshedslov og en Krisekasseordning gennemført nu, men jeg vil ikke for mit Vedkommende, hvis Vanskelighederne skulde vise sig at være for voldsomme, absolut afvise, at man i en Tid som denne gaar en anden Vej end den, man egentlig mener er den bedste. Jeg siger ikke dermed, at vi vil kunne finde Vej frem til at løse Spørgsmaalet isoleret, men det er jo en af de Ting, vi kan drøfte i Udvalget. Jeg vil ikke paa Forhaand afvise, at man maaske kan gaa en anden Vej end den, der har været nævnt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Geert-Jørgensen: Naar den højtærede Socialminister paastaar, at der ikke er ansat nye Tjenestemænd i Socialministeriet paa Grund af de sociale Love, er det selvfølgelig rigtigt, og det fortjener kun Paaskønnelse, hvis de forhaandenværende Tjenestemænd paatager sig forøget Arbejde, men Administrationen af disse Love — og det gælder ogsaa disse Forslag — ligger ikke alene i Socialministeriet, men ude i Landet, i Købstad- og Landkommuner, og dér forøges Administrationsarbejdet som bekendt ganske betydeligt, saaledes at man i de større Kommuner stadig maa ansætte nye Tjenestemænd paa Kæmnerkontorerne.

Til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, der talte om Tilskud til Hjælpekasserne som noget, der i Særdeleshed var Regeringens